

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **M. N.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 78/2004 - 20 ze dne 20. 10. 2004,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen stěžovatel) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Napadeným rozsudkem byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-859/VL-07-15-2004 ze dne 29. 3. 2004. Rozhodnutím správního orgánu byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších zákonů (dále též „azylový zákon“ nebo „ZA“). Krajský soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že stěžovatel ve správním řízení skutečně neuvedl žádnou skutečnost, jež by bylo možno podřadit pod jakýkoli důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. a) nebo b) ZA.

V kasační stížnosti podané dne 7. 12. 2004 ke Krajskému soudu v Ostravě stěžovatel navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel za důvody kasační stížnosti formálně označil § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Zároveň stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že kasační stížnost byla stěžovatelem sepsána a podána osobně. Ke kasační stížnosti nebyla doložena plná moc advokátovi. Krajský soud v Ostravě svým usnesením č. j. 60 Az 78/2004 - 35 ze dne 15. 2. 2004 rozhodl o tom, že se stěžovateli neustanovuje zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů, neboť stěžovatel soudu neprokázal své majetkové a osobní poměry. Dále krajský soud svým usnesením č. j. 60 Az 78/2004 - 38 ze dne 12. 4. 2004 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Zároveň byl stěžovatel soudem poučen, že nebude-li výzvě vyhověno, soud řízení o kasační stížnosti odmítne. Toto usnesení pak bylo doručováno stěžovateli na adresu, kterou označil ve své kasační stížnosti jako místo svého pobytu a jež je uvedena v záhlaví tohoto usnesení. Zásilka obsahující usnesení se soudu

vrátila zpět spolu se záznamem držitele poštovní licence, podle něhož adresát nebyl zastížen, proto byla zásilka dne 21. 4. 2004 uložena; stěžovatel si však tuto zásilku v úložní době nevyzvedl. Jak Nejvyšší správní soud zjistil, stěžovatel plnou moc udělenou advokátovi do dne vydání tohoto usnesení nedoložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soud nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nutno odmítnout.

Ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. ukládá povinné zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti advokátem. Výjimku ze zásady povinného zastoupení advokátem představují situace vyjmenované v § 105 odst. 2 s. ř. s. za středníkem. Stěžovateli nebyl k jeho žádosti ustanoven advokát, protože neprokázal soudu předepsaným způsobem své majetkové a osobní příjmy; proto byl vyzván k doložení plné moci advokátovi. Usnesení obsahující uvedenou výzvu obsahovalo rovněž poučení o negativních následcích nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě. Usnesení bylo doručováno v místě, které stěžovatel označil v kasační stížnosti jako místo, kde bydlí, resp. kde se zdržuje (§ 46 odst. 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů [dále též „o. s. ř.“]) a na kterém byl stěžovatel podle úředního záznamu v soudním spise podle sdělení žalovaného v době pokusu o doručení hlášen k pobytu. Usnesení bylo v daném případě doručeno na základě uplatnění fikce doručení ve smyslu § 50c odst. 4 o. s. ř. Stěžovatel přes řádně doručenou výzvu Krajského soudu v Ostravě nepředložil ani písemný doklad o udělení plné moci advokátovi, ani doklad o tom, že on sám, popř. jeho zaměstnanec, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ani ve lhůtě stanovené v usnesení ani kdykoli poté. Nepředložení plné moci advokátovi je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení o kasační stížnosti, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn. Nejvyšší správní soud byl proto nucen kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Vzhledem k rozhodnutí ve věci samé a rovněž s přihlédnutím k § 78b odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu